

Еднажъ въ седмицата или на две седмици ше се изкжпвамъ на баня.

Никѡга нѣма да забравямъ да длържа ржцетѣ си чисти; ше ги измивамъ винаги преди ядене и следъ всѣко отиване по нужда.

Ще изчетквамъ всѣка зэранъ дрехитѣ и обущата си. Нѣма да търпя отпрано парче по дрехитѣ си, нито откжснато копче.

Ще пазя книгитѣ си чисти и здрави: ше ги обвивамъ съ дебела хартия, нѣма да ги драшя, нѣма да пиша по тѣхъ.

Нѣма да слюнча прѣсти при прелистване на книгитѣ си. Нѣма да турямъ моливъ, писалка и други предмети въ устата си.

Нѣма да плюя, нито да се секна по пода въ училището, въ дома и другаде. Ще издухамъ носа си само въ кърпичка.

Нѣма да милвамъ котки, кучета, нито ше ги храня отъ ржка. Ще имъ се радвамъ и ше ги обичамъ отъ далечъ, както обичам и се радвамъ на птичкитѣ. Ще имъ давамъ храна въ нарочни сждове.

Ще другарувамъ само съ другари, които обичатъ чистотата, които искатъ да станатъ примерни, добри, които не лъжатъ, не крадятъ и винаги сж готови да помогнатъ на другитѣ, за да станатъ и тѣ чисти, примерни и добри.“

Митко считаше бележника си за най-любимата си книга. Той обичаше да чете и да размисля върху прочетеното. Съ това той се отличаваше отъ всичкитѣ си другари.

Д-ръ В. Ив. Неновъ.

